

Hillary se provdala za obchodníka ve středním věku, který žil až do svatby se svou matkou. Po svatbě se Hillary přistěhovala i se svým dospívajícím synem do bytu nad jejich podnikem, rušným obchodem se smíšeným zbožím. Od Hillary se brzy očekávalo, že bude v obchodě pomáhat – vlastně obchod začala vést. Měla dlouhou pracovní dobu, protože obchod se otevíral brzy ráno kvůli dennímu tisku a zavíral pozdě večer, aby se vyplatil prodej alkoholu. Když zrovna nepracovala u pokladny, očekávalo se od ní, že bude vést účetnictví a objednávat zásoby. Manžel jí odmítl za práci platit. Nedostávala ani žádné kapesné. Manžel prohlašoval, že prací v obchodě si vydělává na byt a stravu. Dovolená nepřipadala v úvahu, protože když nepracovala, stála manžela peníze. Hillary zpočátku využívala na nákup jídla a úhradu složek na provoz domácnosti své malé úspory. Její manžel totiž složky jednoduše ignoroval, dokud nepřišli soudní vykonavatelé nebo jim neodpojili plyn. Nakonec jí peníze došly. Tchyně nakupovala jídlo pro svého syna, jejího manžela, ale odmítala dovolit, aby se Hillary a její syn stravovali s nimi. Hillary dosti dlouho jedla pouze obilniny nebo jídlo z obchodu s prošlou záruční lhůtou. Její syn přežíval díky školním obědům a zbytkům, které pro něj Hillary dokázala v obchodě získat. Velmi zhubla a musela nosit šaty z dobročinných obchodů. Takto to šlo celé tři roky, než se jí podařilo přesvědčit úřady, že s manželem vedou oddělené domácnosti – přestože pod jednou střešou – a tudíž má nárok na podporu.

Jiní násilníci mohou své partnerce podobně upírat peníze, třeba jí nedovolí pracovat, nebo jí berou příspěvky na dítě. Nebo mohou vzít rodinné úspory, které byly určeny na nějakou zvláštní událost – například prázdniny nebo dárek pro dítě – a všechny je bez vědomí ženy propít nebo prohrát. Překvapivě běžnou (a obzvláště ponižující) formou ekonomického týrání je, když muž odmítá dávat své partnerce peníze na hygienické potřeby. Tím ženu poníží a zajistí si, aby každý měsíc mu-